

แผนพัฒนาท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

เทศบาลตำบลหนองโน

อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น

งานแผนและงบประมาณ

โทร. / โทรสาร. ๐-๔๓๕๒-๓๐๒๓

คำนำ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เทศบาลตำบลหนองโน ฉบับนี้เป็นแผนพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น และนโยบายผู้บริหารท้องถิ่น เทศบาลตำบลหนองโนได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา แสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมาย เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนาและกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอนาคตแก่ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองโน โดยเน้นการพัฒนาที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืน รวมถึงการพัฒนาการบริหารงาน การพัฒนาบุคลากรของเทศบาลอย่างมีคุณภาพและเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริการให้ดียิ่งขึ้น เป็นการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเพื่อเสริมสร้างรากฐานทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็ง โดยการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนให้อยู่ดีมีสุข

การดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ครั้งนี้ ได้จัดทำประชาคมในระดับต่างๆ เพื่อนำข้อมูล ปัญหาและความต้องการของชุมชนในเขตเทศบาลตำบลหนองโน มาวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างสูงสุด ตามแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๔ รวมถึงฉบับแก้ไขปัจจุบัน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

ในโอกาสนี้ เทศบาลตำบลหนองโน ขอขอบคุณส่วนราชการต่างๆ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านพร้อมทั้งองค์กรภาคประชาชนในเขตเทศบาลตำบลหนองโน ที่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เทศบาลตำบลหนองโน ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เทศบาลตำบลหนองโน

สารบัญ

เรื่อง		หน้า
ส่วนที่ ๑	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑ - ๙
ส่วนที่ ๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนาดังต่อไปนี้	๙ - ๓๕
ส่วนที่ ๓	การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
	- ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๓๖
	- นโยบายโครงการพัฒนา	๓๗ - ๔๔
	- นโยบายโครงการพัฒนา ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชน	๔๕ - ๔๗
	- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๔๗ - ๕๕
	- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม	๕๖ - ๙๖
	- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน	๙๗ - ๑๐๔
	- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	๑๐๕ - ๑๑๖
	- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑๑๗ - ๑๔๓
	- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ	๑๔๔ - ๑๕๕
	- โครงการพัฒนาที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนาชุมชน	๑๕๖ - ๒๓๑
	- นโยบายโครงการที่เกินศักยภาพของ อบต.	๒๓๓ - ๒๓๗
	- นโยบายครุภัณฑ์	๒๓๙ - ๒๔๑
ส่วนที่ ๔	การติดตามประเมินผล	๒๔๒ - ๒๔๙

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
ของเทศบาลตำบลหนองโน อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

(๑) ด้านกายภาพ

๑) ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล (แผนที่ประกอบ)

เทศบาลตำบลหนองโน ตั้งอยู่บริเวณทางทิศตะวันตกของอำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น ห่างจากอำเภอกระนวน ระยะทางประมาณ ๕ กิโลเมตร ระยะทางห่างจากจังหวัดขอนแก่นประมาณ ๖๓ กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๔๗.๓๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๗,๐๓๑ ไร่

กระทรวงมหาดไทยประกาศตั้งสภาตำบลหนองโน เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโน เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลหนองโน เป็นเทศบาลตำบลหนองโน เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

อาณาเขต มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	จรดตำบลบ้านฝาง	อำเภอกระนวน	จังหวัดขอนแก่น
ทิศใต้	จรดตำบลห้วยโจด	อำเภอกระนวน	จังหวัดขอนแก่น
ทิศตะวันออก	จรดตำบลหนองโก	อำเภอกระนวน	จังหวัดขอนแก่น
ทิศตะวันตก	จรดตำบลบัวเงิน	อำเภอน้ำพอง	จังหวัดขอนแก่น

๒) ลักษณะภูมิประเทศ

เทศบาลตำบลหนองโน มีสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง พื้นที่บางส่วนสูง ๆ ต่ำๆ และที่ราบลุ่มสลับกัน ดินเป็นดินร่วนปนทราย กรวด หน้าดินถูกชะล้างไปมาก มีอัตราการอุกน้ำกัดเซาะสูงมากขาดความอุดมสมบูรณ์

๓) ลักษณะภูมิอากาศ

มีลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบมรสุมมี ๓ ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม อากาศร้อนจัดช่วงเดือนเมษายนของทุกปี

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึง เดือนตุลาคม โดยจะมีฝนตกชุกในช่วงเดือนสิงหาคมของทุกปี

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ เดือนตุลาคม ถึง เดือนกุมภาพันธ์ สภาพอากาศจะหนาวเย็น โดยทั่วไปจะหนาวจัดในช่วงเดือนธันวาคมจนถึงเดือนมกราคมของทุกปี

๔) ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๗๕ % ดินลูกรังประมาณ ๑๕ % ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ๑๐ %

(๒) ด้านการเมือง/การปกครอง

๑) เขตการปกครอง

ตำบลหนองโน มีพื้นที่เทศบาลตำบลหนองโนเดิมพื้นที่ มีเขตการปกครองในพื้นที่ ๗ หมู่บ้าน และมีจำนวนประชากรตามสำนึกทะเบียนราษฎรอำเภอกระนวน ณ เดือน ๑๙ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๖,๓๖๒ คน แยกได้ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร		รวมประชากร
			ชาย (คน)	หญิง (คน)	
๑	บ้านหนองโน	๓๒๑	๖๐๓	๕๕๐	๑,๑๕๓
๒	บ้านป่าดัว	๑๘๖	๓๓๔	๓๔๖	๖๘๐
๓	บ้านกุดโง้ง	๒๖๕	๕๗๙	๕๙๔	๑,๑๗๓
๔	บ้านนาเลาะ	๑๓๒	๒๗๙	๒๖๐	๕๓๙
๕	บ้านโคกกกลาง	๒๘๖	๕๗๙	๖๐๕	๑,๑๘๔
๖	บ้านศรีประชาใหม่	๒๕๓	๓๖๖	๓๖๓	๗๒๙
๗	บ้านประชาชื่น	๓๒๙	๔๔๒	๔๖๒	๙๐๔
รวม		๑,๗๗๒	๓,๑๘๒	๓,๑๘๐	๖,๓๖๒

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากรผู้มีสัญชาติไทย		ประชากรสัญชาติอื่นที่ไม่ใช่ไทย		รวม
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
๑	บ้านหนองโน	๖๐๓	๕๕๐	๐	๐	๑,๑๕๓
๒	บ้านป่าดัว	๓๓๔	๓๔๖	๐	๐	๖๘๐
๓	บ้านกุดโง้ง	๕๗๙	๕๙๔	๐	๐	๑,๑๗๓
๔	บ้านนาเลาะ	๒๗๙	๒๖๐	๐	๐	๕๓๙
๕	บ้านโคกกกลาง	๕๗๙	๖๐๕	๐	๐	๑,๑๘๔
๖	บ้านศรีประชาใหม่	๓๖๖	๓๖๓	๑	๐	๗๒๙
๗	บ้านประชาชื่น	๔๔๒	๔๖๒	๐	๐	๙๐๔
รวม		๓,๑๘๑	๓,๑๘๐	๑	๐	๖,๓๖๒

จำนวนหมู่บ้าน ประกอบด้วยหมู่บ้านจำนวน ๗ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ ๑ บ้านหนองโน	นายประเทือง	จำปาบุญ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๒ บ้านป่าดัว	นายสุวรรณ	น้อยศรี	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓ บ้านกุดโง้ง	นายสุทธินันต์	อินทร์แก้ว	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔ บ้านนาเลาะ	นายอนันต์	สะโมรินทร์	กำนันตำบล
หมู่ที่ ๕ บ้านโคกกกลาง	นายสมาน	กฤษกัน	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖ บ้านศรีประชาใหม่	นายกิตติภัทร	ทิพนตร	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๗ บ้านประชาชื่น	นายอุเทพ	มนนตรี	ผู้ใหญ่บ้าน

๒) การเลือกตั้ง

แบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น ๒ เขตการเลือกตั้ง มีสมาชิกสภาเทศบาลเขตเลือกตั้งละ ๖ คน เขตเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบด้วย บ้านหนองโน หมู่ที่ ๑ , บ้านป่าดัว หมู่ที่ ๒ (บางส่วน) , บ้านศรีประชาใหม่ หมู่ที่ ๖ , บ้านประชาชื่น หมู่ที่ ๗ เขตเลือกตั้งที่ ๒ ประกอบด้วย บ้านป่าดัว หมู่ที่ ๒ (บางส่วน) , บ้านกุดโง้ง หมู่ที่ ๓ , บ้านนาเลาะ หมู่ที่ ๔ และบ้านโคกกลาง หมู่ที่ ๕ จำนวนประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามสำนักทะเบียนราษฎรอำเภอกระนวน ณ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ แยกได้ดังนี้

จำนวนประชากร	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม
เป็นบุคคลที่มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๑๕ ปี	๒,๖๙๑	๒,๒๗๔	๔,๙๖๕
เป็นบุคคลที่มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๑๘ ปี	๒,๕๕๔	๒,๖๒๘	๕,๑๘๒
เป็นบุคคลที่มีสิทธิเลือกตั้งอายุ ๒๐ ปี	๒,๔๗๔	๒,๕๕๑	๕,๐๒๕

(๓) ประชากร

๑) ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูล ณ ตุลาคม ๒๕๖๔)

ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร ปี ๒๕๖๐		จำนวนประชากร ปี ๒๕๖๑		จำนวนประชากร ปี ๒๕๖๒		จำนวนประชากร ปี ๒๕๖๓		จำนวนประชากร ปี ๒๕๖๔	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
บ้านหนองโน	๓๒๘	๖๑๑	๕๕๕	๖๐๙	๕๕๒	๖๐๒	๕๔๙	๖๐๐	๕๕๐	๖๓๓	๕๕๑
บ้านป่าดัว	๑๙๑	๓๓๘	๓๕๖	๓๓๗	๓๕๔	๓๓๔	๓๔๗	๓๒๕	๓๔๖	๓๒๑	๓๔๖
บ้านกุดโง้ง	๒๖๗	๕๙๐	๕๙๗	๕๘๗	๕๙๗	๕๗๘	๕๙๐	๕๗๘	๕๙๗	๕๘๐	๕๙๖
บ้านนาเลาะ	๑๓๗	๒๖๖	๒๕๙	๒๗๒	๒๖๐	๒๗๙	๒๕๗	๒๗๔	๒๕๘	๒๗๙	๒๖๒
บ้านโคกกลาง	๒๙๓	๕๘๙	๖๑๒	๕๘๖	๖๑๑	๕๘๐	๖๐๗	๕๗๖	๖๐๒	๕๘๒	๖๐๒
บ้านศรีประชาใหม่	๒๖๑	๓๖๘	๓๖๘	๓๗๖	๓๖๕	๓๖๕	๓๖๑	๓๖๐	๓๖๙	๓๗๐	๓๗๒
บ้านประชาชื่น	๓๓๖	๔๔๕	๔๕๘	๔๓๔	๔๖๐	๔๓๘	๔๖๘	๔๔๔	๔๖๒	๔๔๑	๔๖๑
รวม		๓,๒๐๗	๓,๑๙๕	๓,๒๐๑	๓,๑๙๙	๓,๑๗๖	๓,๑๗๙	๓,๑๕๗	๓,๑๘๔	๓,๒๐๖	๓,๑๙๐

๒) ช่วงอายุและจำนวนประชากร (ข้อมูล ณ ตุลาคม ๒๕๖๔)

ช่วงอายุ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
๐ - ๕ ปี	๑๘๔	๑๔๗	๓๓๑
๖ - ๑๐ ปี	๑๘๕	๑๖๘	๓๕๓
๑๑ - ๑๕ ปี	๑๘๘	๑๗๐	๓๕๘
๑๖ - ๒๐ ปี	๒๑๗	๑๙๒	๔๐๙
๒๑ - ๒๕ ปี	๒๒๔	๒๐๔	๔๒๘
๒๖ - ๓๐ ปี	๒๑๗	๒๓๗	๔๕๔
๓๑ - ๓๕ ปี	๒๓๘	๒๔๕	๔๘๓
๓๖ - ๔๐ ปี	๒๔๒	๒๔๘	๔๙๐
๔๑ - ๔๕ ปี	๒๕๕	๒๔๕	๕๐๐
๔๖ - ๕๐ ปี	๒๘๓	๒๗๒	๕๕๕
๕๑ - ๕๕ ปี	๒๗๙	๓๐๔	๕๘๓

๕๖ - ๖๐ ปี	๒๒๒	๒๓๕	๔๕๗
๖๑ - ๖๕ ปี	๑๘๐	๑๗๓	๓๕๓
๖๖ - ๗๐ ปี	๑๐๗	๑๓๔	๒๔๑
๗๑ - ๗๕ ปี	๘๓	๙๙	๑๘๒
๗๖ - ๘๐ ปี	๕๗	๖๒	๑๑๙
๘๑ - ๘๕ ปี	๒๘	๓๒	๖๐
๘๖ - ๙๐ ปี	๑๔	๑๕	๒๙
๙๑ - ๙๕ ปี	๑	๖	๗
๙๖ - ๑๐๐ ปี	๑	๑	๒
มากกว่า ๑๐๐ ปี	๑	๑	๒
รวม	๓,๒๐๖	๓,๑๙๐	๖,๓๙๖

(๔) สภาพทางสังคม

๑) การศึกษา

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑ แห่ง
 - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกุดโง้ง
- โรงเรียนประถมศึกษา ๔ แห่ง
 ๑. โรงเรียนหนองโนวิทยาคาร
 ๒. โรงเรียนบ้านป่าดัว
 ๓. โรงเรียนบ้านกุดโง้ง
 ๔. โรงเรียนบ้านโคกกลาง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา ๑ แห่ง
 - โรงเรียนหนองโนประชาสรรค์
- โรงเรียนอาชีวศึกษา - แห่ง
- โรงเรียน/สถาบันชั้นสูง ๑ แห่ง
 - วิทยาลัยการอาชีพกระนวน
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน/ห้องสมุดประชาชน ๗ แห่ง

๒) สาธารณสุข

- โรงพยาบาลของรัฐ - แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๑ แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน - แห่ง

- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน - แห่ง
- อัตราการมีและการใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐

๓) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ/จุดตรวจ ๑ แห่ง
- สถานีดับเพลิง - แห่ง
- ศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนตำบล(อปพร.) ๑ แห่ง

๔) การสังคมสงเคราะห์ (ข้อมูล ณ ตุลาคม ๒๕๖๔)

- ★ ผู้สูงอายุ ให้ความช่วยเหลือด้วยการมอบเบี้ยยังชีพ จำนวน ๑,๐๒๐ คน
- ★ ผู้พิการ ให้ความช่วยเหลือด้วยการมอบเบี้ยยังชีพ จำนวน ๒๐๓ คน
- ★ ผู้ป่วยเอดส์ ให้ความช่วยเหลือด้วยการมอบเบี้ยยังชีพ จำนวน ๔ คน

(๕) ระบบบริการพื้นฐาน

๑) การคมนาคมขนส่ง (ทางบก , ทางน้ำ ,ทางราง ฯลฯ)

มีถนนสายหลัก ๑ สาย คือถนนสายกระนวน – น้ำพอง เป็นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๓๙ ถนนที่ใช้สัญจรภายในเขตเทศบาลตำบลหนองโน มีทั้งถนนลาดยาง ถนนคอนกรีต และถนนลูกรัง

๒) การไฟฟ้า

การบริการกระแสไฟฟ้า อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอกระนวน ซึ่งสามารถจำหน่ายกระแสไฟฟ้าได้เกือบครบทุกหลังคาเรือน และมีไฟฟ้าสาธารณะ (ไฟฟ้าส่องสว่าง) ในเขตเทศบาล ครอบคลุมถนนสายหลักภายในเขตเทศบาล ดังนี้

ครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้ จำนวน ๑, ๘๑๓ ครัวเรือน

ไฟส่องสว่างสาธารณะ จำนวน จุด

๓) การประปา

ปัจจุบันชาวบ้านตำบลหนองโนมีน้ำประปาส่วนภูมิภาค และประปาหมู่บ้าน มีน้ำประปาใช้ครบทุกครัวเรือน

๔) โทรศัพท์

- มีโทรศัพท์สาธารณะ จำนวน - แห่ง
- ปัจจุบันประชาชนใช้โทรศัพท์มือถือครัวเรือน

(๖) ระบบเศรษฐกิจ

๑) อาชีพ อาชีพหลักของประชาชนชาวตำบลหนองโน คือ

๑. ทำนา
๒. ทำไร่, ทำสวน
๓. เลี้ยงสัตว์
๔. หัตถกรรมในครัวเรือน

๒) ผลผลิตที่สำคัญและมีชื่อเสียงของตำบลหนองโน

๑. ข้าว
๒. มันเทศ

๓. แต่งร้าน
๔. อ้อย
๕. แต่งโม

๓) หน่วยธุรกิจในพื้นที่ตำบลหนองโน

- ธนาคาร	-	แห่ง
- รีสอร์ท	๑	แห่ง
- หอพัก	๖	แห่ง
- ปั๊มน้ำมันและก๊าซ	๒	แห่ง
- ศูนย์จำหน่ายรถยนต์	๒	แห่ง
- ศูนย์จำหน่ายวัสดุก่อสร้าง	๒	แห่ง
- โรงสี	๑๖	แห่ง

(๗) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๑) การนับถือศาสนา มีวัด ๗ แห่ง ดังนี้

(1) วัดศรีจันทร์บ้านหนองโน	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ บ้านหนองโน
(2) วัดป่าบ้านหนองโน	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ บ้านหนองโน
(3) วัดสามัคคีธรรมบ้านป่าดัว	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๒ บ้านป่าดัว
(4) วัดเหนือสำโรง	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๓ บ้านกุดโง้ง
(5) วัดบ้านนาเลาะ	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๔ บ้านนาเลาะ
(6) วัดโนนสว่าง	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๕ บ้านโคกกลาง
(7) วัดป่าศรีสุธาราม	ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๕ บ้านโคกกลาง

๒) กิจกรรมประเพณีท้องถิ่น ประเพณีสิบสองเดือน หรือเรียกเป็นภาษาอีสาน ว่าฮีตสิบสอง ครองสิบสี่ มีรายละเอียดดังนี้

เดือน	บุญประเพณีและลักษณะการปฏิบัติ
อ้าย	บุญเข้ากรรม เป็นการทำบุญกับพระภิกษุที่ต้องอาบัติและเข้าปริวาสกรรม
ยี่	บุญคูณลาน เป็นการทำบุญขวัญข้าวที่ลานนวดข้าว
สาม	บุญข้าวจี คือการจี่ข้าวถวายแด่พระภิกษุ
สี่	บุญเผาสุท(บุญมหาชาติ) คือการทำบุญเทศน์มหาชาติ
ห้า	สงกรานต์ คืองานสงกรานต์
หก	บุญบั้งไฟ เป็นประเพณีขอฝน
เจ็ด	บุญข้าชะ เป็นการล้างสิ่งที่เป็นเสนียดจัญไรต่างๆ
แปด	บุญเข้าพรรษา คือการทำบุญเข้าพรรษา
เก้า	บุญข้าวประดับดิน เป็นการทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่เปรต
สิบ	บุญข้าวสาก เป็นการทำบุญถวายสลากภัต
สิบเอ็ด	บุญออกพรรษา คืองานออกพรรษา
สิบสอง	บุญกฐิน คือการทำบุญกฐิน

การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชียเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังงานในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกิดความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลมีเสถียรภาพ และยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการสร้างความมูลค่าเพิ่มและพัฒนาผลิตภัณฑ์สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและการกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดี เก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมและมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้ รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และอาจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกในการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิติประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่นๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

(๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเคยทำทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเทียบกับประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางอนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคตและ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศ

สามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศในคราวเดียวกัน

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัยมีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรมและเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรยุคใหม่ และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและยอมรับขีดความสามารถไปสู่อำเภอและระดับท้องถิ่นในระบอบการปกครองที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุล ทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม ” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันมีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมมีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ และอำนวยความสะดวกยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และกรอบ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔)

กรอบหลักของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งมั่นสู่การเปลี่ยนแปลงผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยมี

การกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ รวมถึงเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แห่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมี นวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมาย ในระยะ ๕ ปี ที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบ ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๒.๒.๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนใน แต่ละช่วงวัย ให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติ และพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องมีความสุขที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้นรวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

๒.๒.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ

ด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

๒.๒.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมรสดียภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเจริญเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตร เน้นเกษตรกรรมอย่างยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

๒.๒.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

๒.๒.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน เน้นการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ

๒.๒.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาล ในสังคมไทย เร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ มุ่งเน้นการลดใช้พลังงานและลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ

๒.๒.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม เพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒.๒.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับทุกคนกลุ่มในสังคม โดยพื้นฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

๒.๒.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาค อนุภูมิภาคอาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุม ภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ โดยมีการให้ความสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

- ๑) การบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณและมีระบบภูมิคุ้มกัน และการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี มุ่งเน้นการพัฒนาคนมีความเป็นคนที่สมบูรณ์
- ๒) มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคอนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม
- ๓) ประเทศไทยมีเอกราช โดยการดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ ประชาชน ปราศจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ โดยอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม รวมถึงความมั่นคงทางด้านพลังงาน อาหาร และน้ำ
- ๔) เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีสุขภาพร่างกายจิตใจสมบูรณ์มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ จิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนร่วม
- ๕) การใช้กลไกกลประชารัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาคเอกชนและประชาชนมุ่งเสริมสร้าง กลไกพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบันมากขึ้นทั้งกลไกที่เป็นกฎระเบียบต่างๆ และ กลไกการทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในทุกระดับให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์
- กล่าวโดยสรุปแล้วแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) น่าจะสอดคล้องกับการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่
- ๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ได้แก่ การเสริมสร้างศักยภาพ ชุมชนการพัฒนาเศรษฐกิจการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานราก
- ๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ได้แก่ การเสริมสร้าง ฐานการผลิตนอกและในภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐานและ สอดคล้องกับความต้องการตลาด เสริมสร้างศักยภาพสถาบันเกษตรกรและการรวมกลุ่ม ส่งเสริมและสนับสนุนการ สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร
- ๓) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพ บริหารจัดการน้ำและการส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๔) ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย ได้แก่ การปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาด ที่เหมาะสมและเกิดความคุ้มค่า

การพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เนื่องจากรัฐบาลยังไม่ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) คณะทำงานจึงวิเคราะห์แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในระยะต่อไป ท่ามกลางแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระดับโลก การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด – ๑๙) ได้ส่งผลให้สถานการณ์ของประเทศไทย อาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่ทำให้ประเทศไทยมีความเปราะบางยิ่งขึ้น โดยหากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน จะเป็นเหตุให้ประเทศไทยไม่สามารถก้าวตามโลกได้อย่างเท่าทัน ซึ่งการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป็นแผนระดับปฏิบัติการในช่วง ๕ ปี ที่สองของ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในการร่างกรอบการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ยังคงน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักปรัชญานำทางในการขับเคลื่อนและวางแผนการพัฒนาประเทศ ที่ไม่ว่าประเทศไทยและประชาคมโลกยังต้องเผชิญกับสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด ๑๙) และโครงสร้างในประเทศที่ยังคงมีข้อจำกัดภายในที่รอการปรับปรุงแก้ไขในหลายมิติ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , ๒๕๖๔)

ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเทศไทยจะยังคงเผชิญกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของโลก การทบทวนบริบทการพัฒนาประเทศในกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑) ฉายภาพ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Megatrends) ที่สำคัญและคาดว่าจะมีผลต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคต

๒) สรุปสาระสำคัญของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด - ๑๙) ซึ่งได้ส่งผล กระทบต่อประเทศในหลากหลายมิติ และ

๓) ทบทวนสถานะของการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านความมั่นคง ความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การสร้าง การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ รวมถึงนำเสนอ ผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงระดับโลกและผลกระทบจากวิกฤติเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด - ๑๙) ที่มีต่อประเทศไทย เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ และสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาประเทศ การพลิกโฉมประเทศไทย (Thailand's Transformation) ในระยะ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีเป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “ Hi - Value and sustainable Thailand ” โดยกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีสาระสำคัญโดยสังเขปต่อไปนี้

๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value – added Economy) โดยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยี การท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและความยั่งยืน กิจกรรมหลากหลายกระจายรายได้สู่ใจสิ่งแวดล้อม การผลิตและส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ยกระดับการแพทย์ ให้ทันสมัยและทั่วถึงเป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพมูลค่าสูง โครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกเชื่อมโยง กับภูมิภาคอย่างไร้รอยต่อ และส่งเสริมการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย บริการดิจิทัลและดิจิทัลคอนเทนต์ เติบโตรวดเร็ว

๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค เสริมสร้างศักยภาพธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคมให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและตลาดสมัยใหม่ พื้นที่และเมืองมีความเจริญทันสมัยและน่าอยู่ ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมประชาชนสามารถยับยั้งสถานะและได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างเหมาะสม

๓) วิถีชีวิตยั่งยืน (Eco – Friendly Living) เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยของเสียถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์และพัฒนาเป็นพลังงานหมุนเวียน ลดความเสี่ยงจากธรรมชาติใช้มาตรการเชิงพื้นที่และเทคโนโลยีในการรับมือจากภัยธรรมชาติ และ

๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation) กำลังคนมีสมรรถนะสูงตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต ระบบการศึกษาและพัฒนาฝีมือแรงงานมีคุณภาพ คนทุกช่วงวัยมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ภาครัฐมีสมรรถภาพสูงและทันสมัยอย่างมีประสิทธิภาพ

๓) แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาด้านพื้นฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตอย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ๆ ให้แก่ภาคเพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ในระยะยาว

๑. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

๒.๒ เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

๒.๓ เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มเติมโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าประเทศ

๒.๔ เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจประเทศและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๒.๕ เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงและมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๓. เป้าหมาย

๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคขยายตัวเพิ่มขึ้น

๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ลดลง

๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒ – ๒๕๖๕
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาค	๘๙๒.๖๗๖ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๙)	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๕ ต่อปี

สัมประสิทธิ์ ความไม่เสมอ ภาค (Gini Coefficient) ในการกระจาย รายได้	๐.๔๔๖ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๕.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่าง
ยั่งยืน

๕.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อม
ล้ำทางสังคม

๕.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ไขปัญหา
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

๕.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาค
กลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

๕.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการ
สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

๓.๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

(ร้อยเอ็ด - ขอนแก่น - มหาสารคาม - กาฬสินธุ์) พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ (ฉบับทบทวน)

๑) เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ในห้วงระยะเวลา
พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางของการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ภายใต้ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
ศักยภาพ บริบทของการพัฒนาที่ผ่านมาและในอนาคต รวมทั้งสภาพของปัญหาความต้องการของประชาชน โดยมี
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ดังนี้

“ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ สู่อนุภูมิภาค
ลุ่มน้ำโขง”

๒) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด

๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

๓) ประเด็นการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนา รวม ๓ ประเด็นการพัฒนา รายละเอียดดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑) วัตถุประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน
- ๑.๒) พัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตร

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑) ผลผลิตทั้งหมดรวมภาคเกษตรที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒
- ๒.๒) ผลผลิตทั้งหมดรวมภาคการอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๒.๓) จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรอง GPA ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๓) แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต
- ๓.๒) พัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓.๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ
- ๓.๔) พัฒนาลาดสินค้าเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการและโลจิสติกส์

๑) วัตถุประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มมูลค่าการค้าและการบริการกลุ่มจังหวัด
- ๑.๒) เพิ่มผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัด

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑) ผลผลิตทั้งหมดรวมภาคการค้าและบริการกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๒.๒) ผลิตภาพแรงงานที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๓) แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพ SMEs และเครือข่ายผู้ประกอบการ
- ๓.๒) พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์
- ๓.๓) พัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการ
- ๓.๔) พัฒนาระบบการตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๑) วัตถุประสงค์

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑) รายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๒.๒) มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗

๓) แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๓.๒) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- ๓.๓) ส่งเสริมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัด
- ๓.๔) พัฒนาและยกระดับใหม่ให้เป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมในภูมิภาค

๓.๒) แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

วิสัยทัศน์ : “มหานครน่าอยู่ ศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาค”

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- ๑) พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน
- ๒) พัฒนาขีดความสามารถด้านสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมการลงทุนและการบริการเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน
- ๓) ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรม เทคโนโลยีและดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่าสูง

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG) เพื่อการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตร
- ๒) การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SMEs
- ๓) การส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมนิเวศให้มีมูลค่าสูง
- ๔) การส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการค้าการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงภูมิภาค

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีวัฒนธรรมชุมชนเชิงสร้างสรรค์
- ๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
- ๓) การส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมนิเวศให้มีมูลค่าสูง
- ๔) การส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการค้าการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมนวัตกรรมเทคโนโลยีและดิจิทัล เพื่อการพัฒนาขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีและดิจิทัลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจของจังหวัด
- ๒) การส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชนทุกกลุ่ม

- ๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ การโทรคมนาคม สื่อสารและดิจิทัล ที่ทันสมัย เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนในพื้นที่ และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้มีสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดี
- ๒) การส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาด้านการประกอบอาชีพให้มีรายได้้อย่างยั่งยืน
- ๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาชุมชนในการสร้างสุขภาวะที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน
- ๒) การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- ๓) การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน
- ๔) การป้องกัน การลดผลกระทบและการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน
- ๒) การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ
- ๓) การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในสังคม
- ๔) การปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์
- ๕) การป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

(๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

วิสัยทัศน์ : **ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเมืองหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**

ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน

- ๑) พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ชุมชนเมืองและชนบทอย่างทั่วถึง และเป็นระบบ
- ๒) พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่าย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน
- ๓) พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในเขตเมืองและชุมชนแบบมีส่วนร่วม

- ๔) ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและอบายมุขอย่างเป็นระบบ ครบวงจร
- ๕) สร้างวินัยประชาชน และความร่วมมือในการดูแลความเป็นระเบียบชุมชน การจราจร และการลดอุบัติเหตุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑) โครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
- ๒) พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาดและปลอดภัย
- ๓) พัฒนาจังหวัดเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นศูนย์กลางการพัฒนาในด้านต่างๆ อย่างสมดุล
- ๔) พัฒนาพื้นที่สีเขียว และปรับปรุงภูมิทัศน์ที่สวยงาม เหมาะสม
- ๕) สนับสนุนชุมชน หน่วยงาน ผู้ประกอบการ ในการพัฒนาระบบสุขภาพ และรักษาความสะอาดของครอบครัว ชุมชน (ถังดักไขมัน บึงประดิษฐ์ ตลาด ทางระบาย การกำจัดของเสีย)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบให้ได้มาตรฐาน และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ
- ๒) เพิ่มโอกาสทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำหรับประชาชนทุกเพศวัย อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
- ๓) พัฒนา ส่งเสริม การสนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การเป็นเลิศและมุ่งสู่กีฬามืออาชีพและการกีฬา/นันทนาการเพื่อออกกำลังกาย
- ๔) ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกอบอาชีพ/ทักษะฝีมือ ที่เหมาะสมตรงกับศักยภาพของประชาชน
- ๕) ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ
- ๖) เพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์แก่เด็กและเยาวชน กิจกรรมอาสา เพื่อการใช้ทักษะชีวิตที่ดี เห็นคุณค่าตนเองและสังคม
- ๗) ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาประชาธิปไตยในชุมชนท้องถิ่น และยกระดับทักษะประชาชนในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

- ๑) บริหารจัดการ อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบบบูรณาการยั่งยืน
- ๒) อนุรักษ์ พื้นฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า ป่าชุมชน และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
- ๓) พัฒนาพื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ โดย

ประชาชนมีส่วนร่วม

- ๔) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชนสิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- ๕) สร้างสังคมและพลเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๖) ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก โซลาร์ฟาร์ม
- ๗) พัฒนาดันแบบกิจกรรม/สาธิต แนวทางการใช้พลังงานทางเลือกใน อปท. ตามศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน

- ๑) พัฒนาส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตร
- ๓) ยกระดับคุณภาพการผลิตพืชอาหารที่ปลอดภัย (Food Safety) และสนับสนุนการเกษตรอินทรีย์เพื่อภาวะสุขภาพ
- ๔) สนับสนุนพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและนวัตกรรมในพื้นที่
- ๕) ส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ และต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ

- ๑) พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมในระดับปฐมภูมิ
- ๒) พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม
- ๓) สนับสนุนฟื้นฟูการแพทย์แผนไทย และแพทย์ทางเลือกตามความเหมาะสมและเชื่อมโยงกับการดูแลสุขภาพ
- ๔) สนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร สาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) และพัฒนารูปแบบการบริการประชาชน
- ๕) เฝ้าระวัง ป้องกันโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่ และการแพร่ระบาดในพื้นที่ และพัฒนาระบบการส่งต่อ ร่วมกับหน่วยบริการที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคม ให้เข้มแข็ง และพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อการแข่งขันภายใต้หลัก

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- ๑) เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และวัฒนธรรมที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชน
- ๒) อนุรักษ์ สืบสานทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓) พัฒนาส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้
- ๔) พัฒนา ส่งเสริม การพาณิชย์ การลงทุนและการท่องเที่ยว
- ๕) ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

- ๑) ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ภาคประชาชน
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ ในการปฏิบัติงานและบริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง
- ๓) พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรให้เพิ่มขึ้นพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
- ๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายของภาคประชาชน
- ๕) พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและความโปร่งใส ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบจากการพัฒนาในท้องถิ่น

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารเทศบาลตำบลหนองโน

๑. นโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

เป้าหมายจะพัฒนาคนให้มีความพร้อมทั้งทางร่างกาย จิตใจ มีคุณธรรม และจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีสุขภาวะดีขึ้น ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และพัฒนาสังคมตำบลหนองโน ให้เป็นสังคมที่มีความเข้มแข็ง และมีคุณภาพใน ๓ ด้าน คือ เป็นสังคมคุณภาพสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และสังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทร สำหรับเป็นทุนทางสังคมในการพัฒนาตำบลหนองโนให้ไปสู่ตำบลที่น่าอยู่น่าอาศัยอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๑.๑ พัฒนาคุณภาพคนทุกกลุ่มวัยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเสริมสร้างศักยภาพของคนให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๑.๒ การเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมไทยแก่เด็กและเยาวชนให้ตระหนักถึงคุณค่าวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย ด้วยการเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดี มีค่านิยมที่พึงประสงค์ อยู่ร่วมกันด้วยความรัก สามัคคีปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย และสร้างค่านิยมให้ภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทยเพื่อเป็นฐานในการก้าวไปสู่สังคมคุณภาพ

๑.๓ เสริมสร้างสุขภาวะให้คนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงทั้งกายและใจ ด้วยการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนา ระบบสุขภาพอย่างครบถ้วน เน้นการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน ควบคุมการพัฒนาศักยภาพชุมชนในการเฝ้าระวังและการจัดการโรคอุบัติใหม่อุบัติซ้ำให้ทันต่อเหตุการณ์ สนับสนุนการสร้างระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก ส่งเสริมบทบาทและเพิ่มขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ให้เป็นนักจัดการสุขภาพชุมชน ให้สามารถเป็นกำลังสำคัญในการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน

๑.๔ เสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไป และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และส่งเสริม สนับสนุนการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบครบวงจร ทั้งด้านการป้องกันการปราบปราม การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

๑.๕ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการเล่นกีฬา เพื่อออกกำลังกายและพัฒนาไปสู่การกีฬาระดับท้องถิ่นตามศักยภาพ รวมถึงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาให้ได้มาตรฐาน ทั้งด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสนามกีฬา วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อส่งเสริมการเล่นกีฬาท้องถิ่นทุกหมู่บ้าน

๑.๖ พัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ดีงาม อนุรักษ์ ทำนุบำรุง และบูรณะวัด แหล่งศาสนา ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ให้เป็นมรดกของคนรุ่น ต่อไป

๒. นโยบายด้านการพัฒนาการศึกษา

โดยจะพัฒนาการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเทศบาลและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติและมาตรฐานการศึกษาของชาติ จัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐาน โดยจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียน และการบริหารที่เน้นสถานศึกษาเป็นสำคัญส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาในและนอกระบบให้มีคุณภาพ และพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาคนให้เป็นทุนทางสังคมในการพัฒนาประเทศต่อไป โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๒.๑ พัฒนาหลักสูตรและปรับกระบวนการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านและเชื่อมโยง

โยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการเรียนรู้ให้หลากหลาย ทั้งด้านวิชาการ ทักษะชีวิต และนันทนาการที่ครอบคลุมทั้งด้าน ศิลปะ ดนตรี กีฬา วัฒนธรรม ศาสนา และประชาธิปไตย

๒.๒ พัฒนาระบบการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลหนองโน ให้มีการพัฒนาคุณภาพ ได้มาตรฐาน โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม มุ่งการสร้างจริยธรรมในระดับปัจเจกบุคคลสร้างความตระหนักในการ พัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ตามช่วงวัย

๒.๓ พัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา โดยสนับสนุนให้มีระบบการเรียนการสอน แบบอิเล็กทรอนิกส์ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลหนองโน

๒.๔ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบล หนองโนให้มีคุณภาพ และพอเพียงกับปริมาณนักเรียน

๒.๕ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาในและนอกระบบครอบคลุมทุกช่วงวัย ให้มีคุณภาพและพัฒนา ไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๖ จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ให้กับผู้สูงวัย ในรูปแบบห้องเรียนชีวิตของเทศบาลตำบลหนองโน

๓. นโยบายด้านการพัฒนาบ้านและชุมชน

เป้าหมายเพื่อรองรับการเป็นตำบลศูนย์กลางการค้าบริการด้านการเกษตร ส่งเสริมการลงทุนในรูปแบบวิสาหกิจชุมชนมีระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอที่ได้มาตรฐาน ประชาชนได้รับบริการด้านการคมนาคมที่ทั่วถึง มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการแบบมีส่วนร่วม ให้ประชาชน ได้รับความสะดวก ปลอดภัย และพึงพอใจในการรับบริการ โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๓.๑ พัฒนาระดับโครงข่ายเส้นทางการคมนาคมขนส่งเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอให้ได้ มาตรฐานตามหลักวิศวกรรมจราจร และมาตรฐานการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๒ พัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งเกษตรกรรม ให้เกษตรกรใช้ในการลำเลียงขนส่งผลผลิตทางการเกษตรแหล่ง ชุมชนและกระจายสินค้าไปยังแหล่งจำหน่ายอย่างทั่วถึง รวดเร็ว

๓.๓ พัฒนาเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้บริการด้านการตลาด ผลผลิตทางการเกษตรให้มี มาตรฐาน สะดวก และเพิ่มรายได้แก่ประชาชน

๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตบ้านและ ชุมชน ด้วยการบูรณาการความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และให้ชุมชนมีส่วนร่วมเสริมสร้างความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายการช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัยระหว่างท้องถิ่น ส่วนราชการองค์กรเอกชน และ ชุมชน ให้การช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพทันทั่วถึง

๓.๕ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้ทั่วถึงตามศักยภาพความ พร้อม และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

๔. นโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

เป้าหมายจะพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจระดับชุมชนให้เข้มแข็งและ สามารถแข่งขันได้ให้มีการรวมกลุ่มอาชีพสอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละพื้นที่หมู่บ้านชุมชนสามารถบริหารจัดการ และขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนได้อย่างครบวงจร ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป และการตลาดผ่านเครือข่ายการ มีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาจากทุกภาคส่วน ควบคู่ไปกับการพัฒนาชุมชนพึ่งตนเองช่วยลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และ พร้อมรองรับการเติบโตสู่การเป็นตำบลทางเศรษฐกิจของอำเภอ โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๔.๑ ส่งเสริม พัฒนา และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่มีอยู่แล้ว ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้มีศักยภาพ สามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชน พัฒนามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

๔.๒ ส่งเสริมการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตทางการเกษตร และลดต้นทุนทางการเกษตรสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรทำการเกษตร ด้วยระบบเกษตรแบบยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การทำเกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน วนเกษตร ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน

๔.๓ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชนทั่วไป และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส มีอาชีพและรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ โดยการฝึกอาชีพและสนับสนุนปัจจัยในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามศักยภาพและความต้องการ

๔.๔ ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างครบวงจร ตั้งแต่กระบวนการผลิตการแปรรูป การออกแบบ การบรรจุภัณฑ์ และการตลาด โดยเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มอาชีพตามศักยภาพของแต่ละพื้นที่เพื่อพัฒนาไปสู่วิสาหกิจชุมชน

๕. นโยบายด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายจะพัฒนาเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อเป็นฐานการผลิตภาคเกษตร เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ และสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ ให้สามารถป้องกันอุทกภัยและภัยแล้งได้ เพื่อเป็นฐานการผลิตของชุมชน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๕.๑ สนับสนุน ส่งเสริมการฟื้นฟู รักษาห้วย หนองน้ำ ลำธาร และการปลูกป่า เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ และความหลากหลายทางชีวภาพ

๕.๒ พัฒนา ปรับปรุง และฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มปริมาณน้ำในแหล่งน้ำ ที่มีศักยภาพในการกักเก็บน้ำ เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนน้ำ และบรรเทาอุทกภัย จัดหาแหล่งน้ำในระดับไร่นา ขุดสระและเจาะบาดาลเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างทั่วถึง เพื่อให้เพียงพอกับการเกษตร อุปโภค และบริโภค

๕.๓ พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียชุมชน โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด สนับสนุนและพัฒนาระบบการจัดการขยะแบบครบวงจรเสริมสร้างองค์ความรู้แก่ชุมชนในการจัดการน้ำเสียในชุมชน และพัฒนาเครือข่ายชุมชนในการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน

๕.๔ การเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนตามความเหมาะสมแต่ละพื้นที่โดยสร้างชุมชนต้นแบบในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้หลักการคนอยู่ร่วมกับระบบนิเวศอย่างเกื้อกูล

๕.๕ พัฒนา ปรับปรุง และขยายทางระบบน้ำเสียตามไหลทางในชุมชนให้เพียงพอ และจัดให้มีแหล่งกักและกำจัดน้ำเสีย และปรับสภาพน้ำเสียให้เป็นน้ำดีเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชุมชนด้วยระบบนิเวศที่ดี

๖. นโยบายด้านการพัฒนาการบริหารจัดการที่ดี

เป้าหมายเพื่อจะพัฒนาเทศบาลตำบลหนองโนให้เป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง มีระบบการบริหารจัดการที่ดี บุคลากรมีความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ คิดริเริ่ม เปลี่ยนแปลง ปรับตัว ได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่างๆ สามารถให้บริการสาธารณะที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ที่เน้นการบริการจัดการแบบมีส่วนร่วม โดยยึดหลักธรรมาภิบาลตามพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญประกอบด้วย

๖.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาเทคโนโลยี ระบบสารสนเทศ และนวัตกรรมสมัยใหม่ ในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

๖.๒ พัฒนาเพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการ การเงินการคลังให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสเป็นธรรม และตรวจสอบได้

๖.๓ พัฒนาขีดสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพ และมีความรับผิดชอบ เพื่อให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการและการให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งพัฒนาใน ๕ ด้าน คือ ทนต่อการเปลี่ยนแปลง มีส่วนร่วม เก่ง ดี และมีสุข

๖.๔ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนากระบวนการชุมชนเข้มแข็งให้เกิดพลังของคนในชุมชน และมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น ร่วมคิด ร่วมทำร่วมตรวจสอบ ร่วมรับผิดชอบในการพัฒนา และร่วมแก้ไขปัญหา

๖.๕ สร้างแนวร่วมในการบริหารพัฒนาแบบมีส่วนร่วม (แบบสามเส้า) ได้แก่ ๑) ฝ่ายบริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น ๒) กำนันและผู้ใหญ่บ้าน ๓) ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตัวแทนของแต่ละหมู่บ้านละ ๑ คน เพื่อเป็นแนวร่วมในการพัฒนาให้ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑) วิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลหนองโน

“ โปร่งใสภารกิจ เศรษฐกิจมั่นคง ดำรงความสามัคคี สุขภาพดีถ้วนหน้า”

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาดและปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษาพื้นฐาน และเพิ่มโอกาสทางการศึกษาทั้งใน

และนอกระบบอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

- แนวทางการพัฒนาที่ ๒ พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและการกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย
- แนวทางการพัฒนาที่ ๓ พัฒนา ยกระดับมาตรฐานสาธารณสุขและการแพทย์
- แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การสนับสนุนสวัสดิการสังคม และส่งเสริมครอบครัวเข้มแข็ง
- แนวทางการพัฒนาที่ ๕ อนุรักษ์ สืบสานทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- แนวทางการพัฒนาที่ ๖ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามศักยภาพของประชาชน
- แนวทางการพัฒนาที่ ๗ ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน

- แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนา ส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้ภาคเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

- แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรดิน
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อเพิ่มปริมาณทรัพยากรน้ำ ระบบการกระจายน้ำ และจัดการคุณภาพน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ
- แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูความสมบูรณ์ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน
- แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับการเติบโตของเมืองอย่างเป็นระบบ
- แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน เพื่อรองรับการความต้องการการใช้พลังงานอย่างยั่งยืน
- แนวทางการพัฒนาที่ ๖ การพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากอัคคีภัย
- แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากอุทกภัย
- แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การป้องกัน ลดผลกระทบ และช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง
- แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ
- แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การลดปัญหาเสพติดเพื่อขจัดความเดือดร้อนของประชาชน
- แนวทางการพัฒนาที่ ๖ การป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากอุบัติเหตุจราจร
- แนวทางการพัฒนาที่ ๗ การป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากอาคารและป้าย
- แนวทางการพัฒนาที่ ๘ การรักษาความมั่นคงและสงบเรียบร้อย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

แนวทางการพัฒนาที่ ๙ การบริหารจัดการด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในเชิงบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การบริหารจัดการการจัดเก็บรายได้ภาครัฐและการเบิกจ่ายงบประมาณ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้เพิ่มขึ้นและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่
ในการปฏิบัติงานและบริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาบริการประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการงานประชาสัมพันธ์อย่างบูรณาการ

(๓) จุดยืนทางยุทธศาสตร์

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Strategic Position) คือจุดแข็งที่จะสามารถนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งยุทธศาสตร์ต่างๆ ของเทศบาลสอดคล้องกับจุดยืนทางยุทธศาสตร์ แบ่งออกได้เป็น ๓ ด้านหลักควบคู่กับการพัฒนาการบริหารจัดการของเทศบาล

การพัฒนาทางกายภาพ และโครงสร้างพื้นฐาน

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- พัฒนาสิ่งแวดล้อม

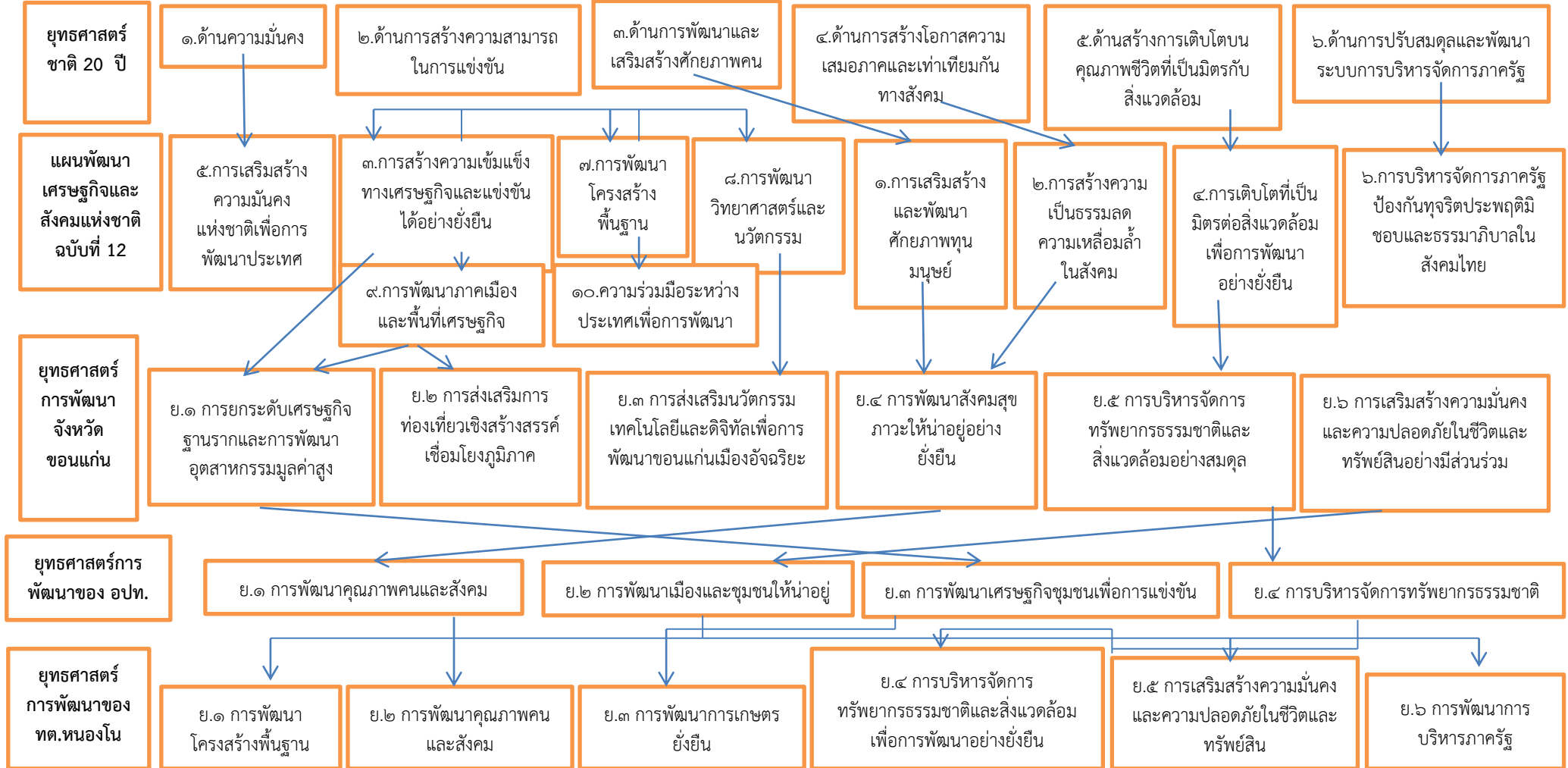
การพัฒนาเสริมสร้าง ความน่าอยู่และปลอดภัย

- พัฒนาสังคม
- การรักษาความปลอดภัยและการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- สร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- ส่งเสริมศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ส่งเสริมการกีฬา นันทนาการและการท่องเที่ยว

การพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชน

- พัฒนาการศึกษา
- พัฒนาการสาธารณสุข
- พัฒนาเศรษฐกิจ

(๔) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์ SWOT เทศบาลตำบลหนองโน

๑) การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนา ดำเนินการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูล
จำเป็นต่อการ

จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งนอกจากจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานทั่วไปแล้ว ยังจะต้องวิเคราะห์ว่า
ยุทธศาสตร์การพัฒนาแนวทางพัฒนาที่เลือก ต้องการข้อมูลประเภทใดเป็นพิเศษ ต้องการข้อมูลของช่วงเวลา
ใด และจะเก็บข้อมูลจากแหล่งใด เพื่อเป็นข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์แนวทางการพัฒนา โครงการ/กิจกรรม ได้
อย่างถูกต้อง โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะต้องเก็บข้อมูลทั้งข้อมูลภายใน และข้อมูลภายนอกองค์กร เพื่อ
สามารถนำมาวิเคราะห์ SWOT (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค) ได้

จุดแข็ง (Strengths)

๑. เป็นองค์กรที่สามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างสอดคล้องกับปัญหาความ
ต้องการของประชาชนในพื้นที่
๒. มีบุคลากรเพียงพอ และมีความรู้ ความสามารถ รวมถึงมีเครื่องและอุปกรณ์สนับสนุนการปฏิบัติงาน
๓. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดสามารถแก้ไขปัญหา และตอบสนองความ
ต้องการของประชาชนได้มากที่สุด
๔. เป็นแหล่งผลิตมันเทศ ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในเขตอำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น
๕. มีประเพณี ศิลปวัฒนธรรม เอกลักษณ์เฉพาะด้าน

จุดอ่อน (Weakness)

๑. งบประมาณไม่เพียงพอกับการแก้ไขปัญหาในท้องถิ่น
๒. การบริหารงบประมาณยังไม่สามารถกระจายงบประมาณเพื่อบริหารงานและการพัฒนา ได้

กรอบคลุมการ

พัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน

๓. การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อมในเขตชุมชนเพิ่มมากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหา

มลภาวะต่อ

สุขภาพของประชาชน

๔. ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม เนื่องจากการใช้สารเคมีในภาคการเกษตรต่อเนื่องมาเป็นระยะ

เวลานาน

๕. มีการเคลื่อนย้ายแรงงานสู่เขตเมือง ทำให้ขาดแคลนแรงงานด้านการเกษตร และมีผู้สูงอายุและเด็ก

ในหมู่บ้าน/

ชุมชนมาก

๖. ผลผลิตและมูลค่าภาคเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ

โอกาส (Opportunity)

๑. นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น โดยสร้างดุลยภาพ

ระหว่างการ

กำกับดูแลและความเป็นอิสระของท้องถิ่นในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น

๒. นโยบายรัฐบาลในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ OTOP ให้แต่ละชุมชน

๓. นโยบายรัฐบาลสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะของ

ท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

๔. สามารถใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาสินค้าชุมชนสู่ระดับสากล

อุปสรรค (Threats)

๑. ตำบลหนองโนประสบปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง ปัญหาสิ่งแวดล้อมและความเสื่อมโทรม

ของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

๒. วัยรุ่นรับวัฒนธรรมตะวันตกผ่านสื่อต่างๆ โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต ทำให้มีปัญหาสังคม เช่น ติดเกมส์

เล่นการ

พนัน และมีพฤติกรรมการบริโภคเปลี่ยนแปลง ไป ส่งผลต่อสุขภาพอนามัย เช่น โรคอ้วน ความดัน โรคหัวใจ

๓. ปัญหาโรคเอดส์ ทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีพ และการประกอบ

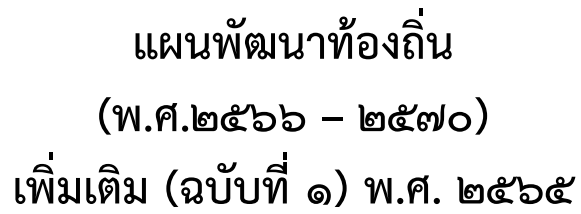
อาชีพด้าน

เกษตรกรรมที่ต้องพึ่งพาธรรมชาติ

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและ การโยธา	กองช่าง	ทุกกอง
		บริการชุมชน และสังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	ทุกกอง
๒	การพัฒนาคุณภาพคนและ สังคม	บริการชุมชน และสังคม	การศึกษา	กองการศึกษา	ทุกกอง
			สาธารณสุข	สำนักปลัด	ทุกกอง
			สร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักปลัด	ทุกกอง
			การศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	กองการศึกษา	ทุกกอง
		การเศรษฐกิจ	การเกษตร	สำนักปลัด	ทุกกอง
๓	การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน	การเศรษฐกิจ	การเกษตร	สำนักปลัด	ทุกกอง
๔	การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนา อย่างยั่งยืน	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	ทุกกอง
		บริการชุมชน และสังคม	สาธารณสุข	สำนักปลัด	ทุกกอง
		การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและ การโยธา	กองช่าง	ทุกกอง
๕	การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	บริหารทั่วไป	การรักษาความสงบ ภายใน	สำนักปลัด	ทุกกอง
		การดำเนินงาน อื่น	งบกกลาง	สำนักปลัด	ทุกกอง
๖	การพัฒนาการบริหาร ภาครัฐ	บริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	ทุกกอง
				กองคลัง	ทุกกอง

คำนำ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๕ ของเทศบาลตำบลหนองโน เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของเทศบาลตำบลหนองโน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนา รายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ครอบคลุมระยะเวลาห้าปี โดยผ่าน กระบวนการประชาคมท้องถิ่นระดับตำบล และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเทศบาลตำบลหนองโนให้ความ เห็นชอบ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งได้นำไปเป็นแนวทางในการจัดทำ งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม การจัดทำงบประมาณรายจ่ายอื่นๆ เช่น จากเงินอุดหนุน เฉพาะกิจ การจ่ายขาดเงินสะสม เป็นต้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๕ ของ เทศบาลตำบลหนองโน จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นโดยสามารถตอบสนองการพัฒนา ทั้งในส่วน ของ ประชาชนในท้องถิ่น ประชาชนในพื้นที่ที่มีเขตติดต่อกันและประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียง หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน องค์กรต่างๆ ซึ่งจะเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น ส่งผลให้การพัฒนาประเทศ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

เทศบาลตำบลหนองโน
๑๒ กันยายน ๒๕๖๕

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๓
๑. เหตุผลความจำเป็น	๓

๒. วัตถุประสงค์ของการเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น	๓
๓. การเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น	๓ - ๔
ส่วนที่ ๒ บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
บัญชีสรุปโครงการพัฒนา	๕
บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๖ - ๒๔

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑. เหตุผลความจำเป็น

ตามที่เทศบาลตำบลหนองโน ได้มีการจัดทำและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ไปแล้วนั้น

เนื่องจากเทศบาลตำบลหนองโน มีความจำเป็นในการพิจารณาเพิ่มเติมโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพื่อให้โครงการสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ทันเวลาและมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นในการเพิ่มเติมแผนพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพื่อให้ปัญหา/ความต้องการนำไปสู่การปฏิบัติที่แท้จริง

ดังนั้น เพื่อให้การเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นไปตามระเบียบฯ เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนได้ เทศบาลตำบลหนองโน จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑ ขึ้น

๒. วัตถุประสงค์ของการเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อให้แผนพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สุขต่อประชาชน สามารถนำโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่นไปจัดทำงบประมาณตามปีที่กำหนดไว้ และใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมต่อไป

๓. การเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๒๒ เพื่อประโยชน์ของประชาชน การเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมพร้อมเหตุผลและความจำเป็นเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาคมท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติม สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ส่งร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ด้วย

เมื่อแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมได้รับความเห็นชอบแล้วให้ส่งแผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้พร้อมทั้งปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้

ดังนั้น เทศบาลตำบลหนองโน จึงดำเนินการเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๕ ขึ้น เพื่อให้มีความเหมาะสม สามารถให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน อีกทั้งใช้กรอบในการพิจารณาจัดทำงบประมาณต่อไป ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๖๗๐) (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๖๕ ในครั้งนี้จะเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนและองค์กรเป็นสำคัญ

ส่วนที่ ๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลหนองโน

อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น

งานแผนและงบประมาณ

โทร. / โทรสาร. ๐-๔๓๕๒-๓๐๒๓

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาศักยภาพหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “ หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เพื่อตอบสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชียเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังงานในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกิดความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุลมีเสถียรภาพ และยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนาระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการสร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนากลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและการกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่างๆได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดี เก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมและมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้ รับ ปรับใช้ ” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ ประชาธิปไตย ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประชาชาติมั่นคง ประชาชน

ความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคนเครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และอาจที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกในการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิติประเทศทั่ว

โลกบนพื้นฐานของหลักธรรมมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่นๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

(๑) “ ต่อยอดอดีต ” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเทียบกับประเทศในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ ปรับปัจจุบัน ” เพื่อปูทางอนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่างๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคตและ (๓) “ สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต ” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศในคราวเดียวกัน

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครอบคลุมและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัยมีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรมและเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรยุคใหม่ และอื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบต่อสังคมไปสู่กลไกลบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะ

เป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุล ทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม ” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันมีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมมีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่มีจำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ และอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔)

กรอบหลักของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งมั่นสู่การเปลี่ยนแปลงผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยมี

การกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ รวมถึงเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แห่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมี นวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมาย ในระยะ

๕ ปี ที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบ ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๒.๒.๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนใน แต่ละช่วงวัย ให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติ และพฤติกรรม ตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องมีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้นรวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

๒.๒.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการ พื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพา ตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

๒.๒.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เน้นให้เศรษฐกิจ เติบโตได้ตามศักยภาพและมรสดียภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเจริญเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตร เน้น เกษตรกรรมอย่างยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

๒.๒.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน มุ่งเน้นการรักษาและ พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่ม ประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจาก สาธารณภัย

๒.๒.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน เน้นการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชน มีส่วนร่วมป้องกันแก้ไข ปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความ มั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ

๒.๒.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาล ในสังคมไทย เร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่าย ด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ มุ่งเน้นการลดใช้พลังงานและลด ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ

๒.๒.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม เพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒.๒.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น เพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับทุกคนกลุ่มในสังคม โดยพื้นฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน

๒.๒.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาค อนุภูมิภาค อาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุม ภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับ โดยมีการให้ความสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑) การบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณและมีระบบภูมิคุ้มกัน และการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี มุ่งเน้นการพัฒนาคนมีความเป็นคนที่สมบูรณ์

๒) มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม

๓) ประเทศไทยมีเอกราช โดยการดำรงอยู่อย่างมั่นคงและยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ ประชาชน ปราศจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ โดยอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม รวมถึงความมั่นคงทางด้านพลังงาน อาหาร และน้ำ

๔) เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีสุขภาพร่างกายจิตใจสมบูรณ์มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ จิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนร่วม

๕) การใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาคเอกชนและประชาชนมุ่งเสริมสร้างกลไกพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบันมากขึ้นทั้งกลไกที่เป็นกฎระเบียบต่างๆ และกลไกการทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในระดับให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์

กล่าวโดยสรุปแล้วแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) น่าจะสอดคล้องกับการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ได้แก่ การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนการพัฒนาเศรษฐกิจการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานราก

๒) ยุทธศาสตร์การสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ได้แก่ การเสริมสร้าง

ฐานการผลิตนอกและในภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน ยกย่องการผลิตสินค้าเกษตรเข้าสู่ระบบมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการตลาด เสริมสร้างศักยภาพสถาบันเกษตรกรและการรวมกลุ่ม ส่งเสริมและสนับสนุนการ สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร

๓) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพ บริหารจัดการน้ำและการส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔) ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย ได้แก่ การปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาด ที่เหมาะสมและเกิดความคุ้มค่า

การพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เนื่องจากรัฐบาลยังไม่ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) คณะทำงานจึงวิเคราะห์แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในระยะต่อไป ท่ามกลางแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระดับโลก การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) ได้ส่งผลให้สถานการณ์ของประเทศไทย อาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่ทำให้ประเทศไทยมีความเปราะบางยิ่งขึ้น โดยหากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน จะเป็นเหตุให้ประเทศไทยไม่สามารถก้าวตามโลกได้อย่างเท่าทัน ซึ่งการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป็นแผนระดับปฏิบัติการในช่วง ๕ ปี ที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในการร่างกรอบการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ยังคงน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักปรัชญานำทางในการขับเคลื่อนและวางแผนการพัฒนาประเทศ ที่ไม่ว่าประเทศไทยและประชาคมโลกยังต้องเผชิญกับสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด ๑๙) และโครงสร้างในประเทศที่ยังคงมีข้อจำกัดภายในที่รอการปรับปรุงแก้ไขในหลายมิติ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ , ๒๕๖๔)

ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเทศไทยจะยังคงเผชิญกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของโลก การทบทวนบริบทการพัฒนาประเทศในกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑) ฉายภาพ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก (Megatrends) ที่สำคัญและคาดว่าจะมีผลต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในอนาคต

๒) สรุปสาระสำคัญของผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด - ๑๙) ซึ่งได้ส่งผล กระทบต่อประเทศในหลากหลายมิติ และ

๓) ทบทวนสถานะของการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านความมั่นคง ความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การสร้าง การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ รวมถึงนำเสนอ ผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงระดับโลกและผลกระทบจากวิกฤติเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด - ๑๙) ที่มีต่อประเทศไทย เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ และสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนา

ประเทศ การพลิกโฉมประเทศไทย (Thailand's Transformation) ในระยะ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีเป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “ Hi – Value and sustainable Thailand ” โดยกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีสาระสำคัญโดยสังเขปต่อไปนี้

๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value – added Economy) โดยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยี การท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและความยั่งยืน กิจกรรมหลากหลายกระจายรายได้ใส่ใจสิ่งแวดล้อม การผลิตและส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ยกระดับการแพทย์ ให้ทันสมัยและทั่วถึงเป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพมูลค่าสูง โครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกเชื่อมโยง กับภูมิภาคอย่างไร้รอยต่อ และส่งเสริมการผลิตสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย บริการดิจิทัลและดิจิทัลคอนเทนต์ เติบโตรวดเร็ว

๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค เสริมสร้างศักยภาพธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคมให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและตลาดสมัยใหม่ พื้นที่และเมืองมีความเจริญทันสมัยและน่าอยู่ ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมประชาชนสามารถยับยั้งสถานะและได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างเหมาะสม

๓) วิถีชีวิตยั่งยืน (Eco – Friendly Living) เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยของเสียถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์และพัฒนาเป็นพลังงานหมุนเวียน ลดความเสี่ยงจากธรรมชาติใช้มาตรการเชิงพื้นที่และเทคโนโลยีในการรับมือจากภัยธรรมชาติ และ

๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation) กำลังคนมีสมรรถนะสูงตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต ระบบการศึกษาและพัฒนาฝีมือแรงงานมีคุณภาพ คนทุกช่วงวัยมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ภาครัฐมีสมรรถภาพสูงและทันสมัยอย่างมีประสิทธิภาพ

๓) แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหามูลฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ ทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง และพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ๆ ให้แก่ภาคเพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ในระยะยาว

๑. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพการ พัฒนาเศรษฐกิจของภาค

๒.๒ เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพา ครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

๒.๓ เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มเติมโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุน ให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าประเทศ

๒.๔ เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจประเทศและภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้

๒.๕ เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและมีบทบาท สนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๓. เป้าหมาย

๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคขยายตัวเพิ่มขึ้น

๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ลดลง

๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒ – ๒๕๖๕
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาค	๘๙๒,๖๗๖ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๙)	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓.๕ ต่อปี
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้	๐.๔๔๖ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๕.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๕.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

๕.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

๕.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

๓.๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

(ร้อยเอ็ด - ขอนแก่น - มหาสารคาม - กาฬสินธุ์) พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ (ฉบับทบทวน)

๑) เป้าหมายการพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาในกลุ่มจังหวัด ในห้วงระยะเวลา พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางของการพัฒนากลุ่มจังหวัด ภายใต้ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ศักยภาพ บริบทของการพัฒนาที่ผ่านมาและในอนาคต รวมทั้งสภาพของปัญหาความต้องการของประชาชน โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ดังนี้

“ศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ สู่อุณหภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

๒) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาในกลุ่มจังหวัด

๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด

๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

๓) ประเด็นการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนา รวม ๓ ประเด็นการพัฒนา รายละเอียดดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑) วัตถุประสงค์

๑.๑) เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน

๑.๒) พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปการเกษตร

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒

- ๒.๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๒.๓) จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรอง GPA ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๓) แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต
- ๓.๒) พัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓.๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ
- ๓.๔) พัฒนาลาดสินค้าเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การบริการและโลจิสติกส์

๑) วัตถุประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มมูลค่าการค้าและการบริการกลุ่มจังหวัด
- ๑.๒) เพิ่มผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัด

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการค้าและบริการกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๒.๒) ผลิตภาพแรงงานที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

๓) แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพ SMEs และเครือข่ายผู้ประกอบการ
- ๓.๒) พัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์
- ๓.๓) พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการ
- ๓.๔) พัฒนาระบบการตลาดผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

๑) วัตถุประสงค์

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น

๒) เป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๒.๑) รายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๒.๒) มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗

๓) แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๓.๒) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- ๓.๓) ส่งเสริมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัด
- ๓.๔) พัฒนาและยกระดับใหม่ให้เป็นศูนย์กลางแฟชั่นผ้าไหมในภูมิภาค

๓.๒) แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

วิสัยทัศน์ : “มหานครน่าอยู่ ศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงภูมิภาค”

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- ๑) พัฒนาเมืองให้น่าอยู่ มีความมั่นคง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน
- ๒) พัฒนาขีดความสามารถด้านสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ส่งเสริมการลงทุนและการบริการเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชน
- ๓) ส่งเสริมการพัฒนาด้านนวัตกรรม เทคโนโลยีและดิจิทัล เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและการพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่าสูง

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม (BCG) เพื่อการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มภาคการเกษตร
- ๒) การเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของสินค้า OTOP และ SMEs
- ๓) การส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมนิเวศให้มีมูลค่าสูง
- ๔) การส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการค้าการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เชื่อมโยงภูมิภาค

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์และวิถีวัฒนธรรมชุมชนเชิงสร้างสรรค์
- ๒) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
- ๓) การส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพและอุตสาหกรรมนิเวศให้มีมูลค่าสูง
- ๔) การส่งเสริมพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการค้าการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมนวัตกรรมเทคโนโลยีและดิจิทัล เพื่อการพัฒนาขอนแก่นเมืองอัจฉริยะ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีและดิจิทัลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในระบบเศรษฐกิจของจังหวัด
- ๒) การส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะเพื่ออำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชนทุกกลุ่ม
- ๓) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการจราจรและขนส่งอัจฉริยะ การโทรคมนาคม สื่อสารและดิจิทัลที่ทันสมัย เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนในพื้นที่ และยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสังคมสุขภาวะให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยให้มีสุขภาวะและความเป็นอยู่ที่ดี
- ๒) การส่งเสริมสวัสดิการและการพัฒนาด้านการประกอบอาชีพให้มีรายได้อย่างยั่งยืน

๓) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาชุมชนในการสร้างสุขภาวะที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน
- ๒) การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- ๓) การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน
- ๔) การป้องกัน การลดผลกระทบและการปรับตัวเพื่อรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลง

สภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีส่วนร่วม

แนวทางการพัฒนา

- ๑) การป้องกันและแก้ไขปัญหอาชญากรรมทางถนน
- ๒) การป้องกันและลดการสูญเสียจากสาธารณภัยและภัยพิบัติ
- ๓) การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในสังคม
- ๔) การปกป้องและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์
- ๕) การป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

(๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

วิสัยทัศน์ : *ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และเมืองหลักเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*

ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน

- ๑) พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ชุมชนเมืองและชนบทอย่างทั่วถึง และเป็นระบบ
- ๒) พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่าย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นให้มี

ประสิทธิภาพได้มาตรฐาน

- ๓) พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในเขตเมืองและชุมชนแบบมีส่วนร่วม
- ๔) ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและอบายมุขอย่างเป็นระบบ ครบวงจร
- ๕) สร้างวินัยประชาชน และความร่วมมือในการดูแลความเป็นระเบียบชุมชน การจราจร และการลดอุบัติเหตุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ๑) โครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง
- ๒) พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาดและปลอดภัย

- ๓) พัฒนาจังหวัดเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นศูนย์กลางการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล
- ๔) พัฒนาพื้นที่สีเขียว และปรับปรุงภูมิทัศน์ที่สวยงาม เหมาะสม
- ๕) สนับสนุนชุมชน หน่วยงาน ผู้ประกอบการ ในการพัฒนาระบบสุขภาพ และรักษาความสะอาดของครอบครัว ชุมชน (ถึงดักไขมัน บึงประดิษฐ์ ตลาด ทางระบาย การกำจัดของเสีย)

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบให้ได้มาตรฐาน และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ
- ๒) เพิ่มโอกาสทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำหรับประชาชนทุกเพศวัย อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
- ๓) พัฒนา ส่งเสริม การสนับสนุนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การเป็นเลิศและมุ่งสู่กีฬามืออาชีพและการกีฬา/ นันทนาการเพื่อออกกำลังกาย
- ๔) ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกอบอาชีพ/ทักษะฝีมือ ที่เหมาะสมตรงกับศักยภาพของประชาชน
- ๕) ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ
- ๖) เพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์แก่เด็กและเยาวชน กิจกรรมอาสา เพื่อการใช้ทักษะชีวิตที่ดี เห็นคุณค่าตนเองและสังคม
- ๗) ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาประชาธิปไตยในชุมชนท้องถิ่น และยกระดับทักษะประชาชนในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

- ๑) บริหารจัดการ อนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบบบูรณาการยั่งยืน
- ๒) อนุรักษ์ พื้นฟู และเพิ่มพื้นที่ป่า ป่าชุมชน และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
- ๓) พัฒนาพื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ โดยประชาชนมีส่วนร่วม
- ๔) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชนสิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- ๕) สร้างสังคมและพลเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๖) ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก โซลาร์ฟาร์ม
- ๗) พัฒนาด้านแบบกิจกรรม/สาธิต แนวทางการใช้พลังงานทางเลือกใน อปท. ตามศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน

- ๑) พัฒนาส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตร

- ๓) ยกระดับคุณภาพการผลิตพืชอาหารที่ปลอดภัย (Food Safety) และสนับสนุนการเกษตรอินทรีย์เพื่อ
ภาวะสุขภาพ
- ๔) สนับสนุนพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและนวัตกรรมในพื้นที่
- ๕) ส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ และต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาพ

- ๑) พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมในระดับปฐมภูมิ
- ๒) พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม
- ๓) สนับสนุนฟื้นฟูการแพทย์แผนไทย และแพทย์ทางเลือกตามความเหมาะสมและเชื่อมโยงกับการดูแล
สุขภาพ
- ๔) สนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัคร สาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) และพัฒนารูปแบบการบริการ
ประชาชน
- ๕) เผื่อระวัง ป้องกันโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่ และการแพร่ระบาดในพื้นที่ และพัฒนาระบบการส่งต่อ
ร่วมกับหน่วยบริการที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคม ให้เข้มแข็ง และพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อการแข่งขันภายใต้ หลัก

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- ๑) เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และวัฒนธรรมที่ดีงามแก่เด็กและเยาวชน
- ๒) อนุรักษ์ สืบสานทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓) พัฒนาส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้
- ๔) พัฒนา ส่งเสริม การพาณิชย์ การลงทุนและการท่องเที่ยว
- ๕) ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบ
อาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาบริหารภาครัฐ ภายใต้หลักธรรมาภิบาล

- ๑) ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ภาคประชาชน
- ๒) ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ ในการปฏิบัติงานและ
บริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง
- ๓) พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรให้เพิ่มขึ้นพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
- ๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายของภาคประชาชน
- ๕) พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและความโปร่งใส ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบจาก
การพัฒนาในท้องถิ่น

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารเทศบาลตำบลหนองโน

๑. นโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

เป้าหมายจะพัฒนาคนให้มีความพร้อมทั้งทางร่างกาย จิตใจ มีคุณธรรม และจริยธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีสุขภาวะดีขึ้น ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และพัฒนาสังคมตำบลหนองโน ให้เป็นสังคมที่มีความเข้มแข็ง และมีคุณภาพใน ๓ ด้าน คือ เป็นสังคมคุณภาพสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และสังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทร สำหรับเป็นทุนทางสังคมในการพัฒนาตำบลหนองโนให้ไปสู่ตำบลที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๑.๑ พัฒนาคุณภาพคนทุกกลุ่มวัยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเสริมสร้างศักยภาพของคนให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๑.๒ การเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมไทยแก่เด็กและเยาวชนให้ตระหนักถึงคุณค่าวัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย ด้วยการเสริมสร้างจิตสำนึกที่ดี มีค่านิยมที่พึงประสงค์ อยู่ร่วมกันด้วยความรัก สามัคคีปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย และสร้างค่านิยมให้ภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทยเพื่อเป็นฐานในการก้าวไปสู่สังคมคุณภาพ

๑.๓ เสริมสร้างสุขภาวะให้คนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงทั้งกายและใจ ด้วยการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนา ระบบสุขภาพอย่างครบถ้วน เน้นการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน ควบคุมการพัฒนาศักยภาพชุมชนในการเฝ้าระวังและการจัดการโรคอุบัติใหม่อุบัติซ้ำให้ทันต่อเหตุการณ์ สนับสนุนการสร้างระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก ส่งเสริมบทบาทและเพิ่มขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ให้เป็นนักจัดการสุขภาพชุมชน ให้สามารถเป็นกำลังสำคัญในการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน

๑.๔ เสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไป และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และส่งเสริม สนับสนุนการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบครบวงจร ทั้งด้านการป้องกันการปราบปราม การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

๑.๕ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการเล่นกีฬา เพื่อออกกำลังกายและพัฒนาไปสู่การกีฬาระดับท้องถิ่นตามศักยภาพ รวมถึงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬาให้ได้มาตรฐาน ทั้งด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสนามกีฬา วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อส่งเสริมการเล่นกีฬาท้องถิ่นทุกหมู่บ้าน

๑.๖ ฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ดีงาม อนุรักษ์ ทำนุบำรุง และบูรณะวัด แหล่งศาสนา ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ให้เป็นมรดกของคนรุ่นต่อไป

๒. นโยบายด้านการพัฒนาการศึกษา

โดยจะพัฒนาการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเทศบาลและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้อง

กับแผนการศึกษาแห่งชาติและมาตรฐานการศึกษาของชาติ จัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐาน โดยจัดการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียน และการบริหารที่เน้นสถานศึกษาเป็นสำคัญส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาในและนอกระบบให้มีคุณภาพ และพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาคนให้เป็นทุนทางสังคมในการพัฒนาประเทศต่อไป โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๒.๑ พัฒนาหลักสูตรและปรับกระบวนการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างรอบด้านและเชื่อมโยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการเรียนรู้ให้หลากหลาย ทั้งด้านวิชาการ ทักษะชีวิต และนันทนาการที่ครอบคลุมทั้งด้าน ศิลปะ ดนตรี กีฬา วัฒนธรรม ศาสนา และประชาธิปไตย

๒.๒ พัฒนาระบบการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลหนองโน ให้มีการพัฒนาคุณภาพ ได้มาตรฐาน โดยมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม มุ่งการสร้างจริยธรรมในระดับปัจเจกบุคคลสร้างความตระหนักในการ พัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ตามช่วงวัย

๒.๓ พัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา โดยสนับสนุนให้มีระบบการเรียนการสอน แบบอิเล็กทรอนิกส์ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลหนองโน

๒.๔ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบล หนองโนให้มีคุณภาพ และพอเพียงกับปริมาณนักเรียน

๒.๕ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาในและนอกระบบครอบคลุมทุกช่วงวัย ให้มีคุณภาพและพัฒนา ไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๖ จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้ให้กับผู้สูงวัย ในรูปแบบห้องเรียนชีวิตของเทศบาลตำบลหนองโน

๓. นโยบายด้านการพัฒนาบ้านและชุมชน

เป้าหมายเพื่อรองรับการเป็นตำบลศูนย์กลางการค้าบริการด้านการเกษตร ส่งเสริมการลงทุนในรูปแบบวิสาหกิจชุมชนมีระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอที่ได้มาตรฐาน ประชาชนได้รับบริการด้านการคมนาคมที่ทั่วถึง มีระบบสาธารณสุขโรค สาธารณูปการแบบมีส่วนร่วม ให้ประชาชน ได้รับความสะดวก ปลอดภัย และพึงพอใจในการรับบริการ โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๓.๑ พัฒนาระดับโครงข่ายเส้นทางการคมนาคมขนส่งเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอให้ได้ มาตรฐานตามหลักวิศวกรรมจราจร และมาตรฐานการป้องกันอุบัติเหตุทางถนนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๒ พัฒนาเส้นทางเข้าสู่แหล่งเกษตรกรรม ให้เกษตรกรใช้ในการลำเลียงขนส่งผลผลิตทางการเกษตรแหล่ง ชุมชนและกระจายสินค้าไปยังแหล่งจำหน่ายอย่างทั่วถึง รวดเร็ว

๓.๓ พัฒนาเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้บริการด้านการตลาด ผลผลิตทางการเกษตรให้มี มาตรฐาน สะดวก และเพิ่มรายได้แก่ประชาชน

๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตบ้านและ ชุมชน ด้วยการบูรณาการความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และให้ชุมชนมีส่วนร่วมเสริมสร้างความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายการช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัยระหว่างท้องถิ่น ส่วนราชการองค์กรเอกชน และ ชุมชน ให้การช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพทันทั่วถึง

๓.๕ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้ทั่วถึงตามศักยภาพความพร้อม และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

๔. นโยบายด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

เป้าหมายจะพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจระดับชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ให้มีการรวมกลุ่มอาชีพสอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละพื้นที่หมู่บ้านชุมชนสามารถบริหารจัดการและขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนได้อย่างครบวงจร ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป และการตลาดผ่านเครือข่ายการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาจากทุกภาคส่วน ควบคู่ไปกับการพัฒนาชุมชนพึ่งตนเองช่วยลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ และพร้อมรองรับการเติบโตสู่การเป็นตำบลทางเศรษฐกิจของอำเภอ โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๔.๑ ส่งเสริม พัฒนา และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่มีอยู่แล้ว ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้มีศักยภาพ สามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชน พัฒนามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

๔.๒ ส่งเสริมการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตทางการเกษตร และลดต้นทุนทางการเกษตรสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรทำการเกษตร ด้วยระบบเกษตรแบบยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การทำเกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน วนเกษตร ที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน

๔.๓ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ประชาชนทั่วไป และกลุ่มผู้ด้อยโอกาส มีอาชีพและรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ โดยการฝึกอาชีพและสนับสนุนปัจจัยในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามศักยภาพและความต้องการ

๔.๔ ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างครบวงจร ตั้งแต่กระบวนการผลิตการแปรรูป การออกแบบ การบรรจุภัณฑ์ และการตลาด โดยเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มอาชีพตามศักยภาพของแต่ละพื้นที่เพื่อพัฒนาไปสู่วิสาหกิจชุมชน

๕. นโยบายด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายจะพัฒนาเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อเป็นฐานการผลิตภาคเกษตร เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ และสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ ให้สามารถป้องกันอุทกภัยและภัยแล้งได้ เพื่อเป็นฐานการผลิตของชุมชน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

๕.๑ สนับสนุน ส่งเสริมการฟื้นฟู รักษาห้วย หนองน้ำ ลำธาร และการปลูกป่า เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ และความหลากหลายทางชีวภาพ

๕.๒ พัฒนา ปรับปรุง และฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มปริมาณน้ำในแหล่งน้ำ ที่มีศักยภาพในการ

กักเก็บน้ำ เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนน้ำ และบรรเทาอุทกภัย จัดหาแหล่งน้ำในระดับไร่นา ชุมสระและเจาะบาดาลเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างทั่วถึง เพื่อให้เพียงพอกับการเกษตร อุปโภค และบริโภค

๕.๓ พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียชุมชน โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด สนับสนุนและพัฒนาระบบการจัดการขยะแบบครบวงจรเสริมสร้างองค์ความรู้แก่ชุมชนในการจัดการน้ำเสียในชุมชน และพัฒนาเครือข่ายชุมชนในการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน

๕.๔ การเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชนตามความเหมาะสมแต่ละพื้นที่โดยสร้างชุมชนต้นแบบในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้อำนาจการปกครองร่วมกับระบบนิเวศอย่างเกื้อกูล

๕.๕ พัฒนา ปรับปรุง และขยายทางระบบน้ำเสียตามไหล่ทางในชุมชนให้เพียงพอ และจัดให้มีแหล่งกักและกำจัดน้ำเสีย และปรับสภาพน้ำเสียให้เป็นน้ำดีเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชุมชนด้วยระบบนิเวศที่ดี

๖. นโยบายด้านการพัฒนาการบริหารจัดการที่ดี

เป้าหมายเพื่อจะพัฒนาเทศบาลตำบลหนองโนให้เป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง มีระบบการบริหารจัดการที่ดี บุคลากรมีความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ คิดริเริ่ม เปลี่ยนแปลง ปรับตัว ได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่างๆ สามารถให้บริการสาธารณะที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ที่เน้นการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม โดยยึดหลักธรรมาภิบาลตามพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญประกอบด้วย

๖.๑ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาเทคโนโลยี ระบบสารสนเทศ และนวัตกรรมสมัยใหม่ ในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

๖.๒ พัฒนาเพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการ การเงินการคลังให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสเป็นธรรม และตรวจสอบได้

๖.๓ พัฒนาขีดสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพ และมีความรับผิดชอบ เพื่อให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการและการให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งพัฒนาใน ๕ ด้าน คือ ทนต่อการเปลี่ยนแปลง มีส่วนร่วม เก่ง ดี และมีสุข

๖.๔ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบการชุมชนเข้มแข็งให้เกิดพลังของคนในชุมชน และมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น ร่วมคิด ร่วมทำร่วมตรวจสอบ ร่วมรับผิดชอบในการพัฒนา และร่วมแก้ไขปัญหา

๖.๕ สร้างแนวร่วมในการบริหารพัฒนาแบบมีส่วนร่วม (แบบสามเส้า) ได้แก่ ๑) ฝ่ายบริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น ๒) กำนันและผู้ใหญ่บ้าน ๓) ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตัวแทนของแต่ละหมู่บ้านละ ๑ คน เพื่อเป็นแนวร่วมในการพัฒนาให้ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

(๖) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑) วิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลหนองโน

“ โปร่งใสภารกิจ เศรษฐกิจมั่นคง ดำรงความสามัคคี สุขภาพดีถ้วนหน้า ”

๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและทั่วถึง

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาดและปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษาพื้นฐาน และเพิ่มโอกาสทางการศึกษาทั้งในและนอกระบบอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและการกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ พัฒนา ยกระดับมาตรฐานสาธารณสุขและการแพทย์

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การสนับสนุนสวัสดิการสังคม และส่งเสริมครอบครัวเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ อนุรักษ์ สืบสานทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนาที่ ๖ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามศักยภาพของประชาชน

แนวทางการพัฒนาที่ ๗ ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนา ส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้ภาคเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรดิน

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อเพิ่มปริมาณทรัพยากรน้ำ ระบบการกระจายน้ำ และจัดการคุณภาพน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูความสมบูรณ์ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับการเติบโตของเมืองอย่างเป็นระบบ

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน เพื่อรองรับการความต้องการการใช้พลังงานอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๖ การพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากอัคคีภัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากอุทกภัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การป้องกัน ลดผลกระทบ และช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การลดปัญหายาเสพติดเพื่อจัดความเดือดร้อนของประชาชน

แนวทางการพัฒนาที่ ๖ การป้องกันและบรรเทาความเสียหายจากอุบัติเหตุจราจร

แนวทางการพัฒนาที่ ๗ การป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากอาคารและป้าย

แนวทางการพัฒนาที่ ๘ การรักษาความมั่นคงและสงบเรียบร้อย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

แนวทางการพัฒนาที่ ๙ การบริหารจัดการด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในเชิงบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การบริหารจัดการการจัดเก็บรายได้ภาครัฐและการเบิกจ่ายงบประมาณ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้เพิ่มขึ้นและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ในการปฏิบัติงานและบริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาบริการประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการงานประชาสัมพันธ์อย่างบูรณาการ

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Strategic Position) คือจุดแข็งที่จะสามารถนำไปสู่ความสำเร็จซึ่ง

ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของเทศบาลสอดคล้องกับจุดยืนทางยุทธศาสตร์ แบ่งออกได้เป็น ๓ ด้านหลักควบคู่กับการพัฒนาการบริหารจัดการของเทศบาล

การพัฒนาทางกายภาพและโครงสร้างพื้นฐาน

- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- พัฒนาสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาเสริมสร้างความน่าอยู่และปลอดภัย

- พัฒนาสังคม
- การรักษาความปลอดภัยและการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- สร้างความเข้มแข็งของชุมชน

- ส่งเสริมศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

- พัฒนาการศึกษา
- พัฒนาการสาธารณสุข
- พัฒนาเศรษฐกิจ

(๓) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์ SWOT เทศบาลตำบลหนองโน

๑) การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนา ดำเนินการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นต่อการ

จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งนอกจากจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานทั่วไปแล้ว ยังจะต้องวิเคราะห์ว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาแนวทางพัฒนาที่เลือก ต้องการข้อมูลประเภทใดเป็นพิเศษ ต้องการข้อมูลของห้วงเวลาใด และจะเก็บข้อมูลจากแหล่งใด เพื่อเป็นข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์แนวทางการพัฒนา โครงการ/กิจกรรม ได้อย่างถูกต้อง โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะต้องเก็บข้อมูลทั้งข้อมูลภายใน และข้อมูลภายนอกองค์กร เพื่อสามารถนำมาวิเคราะห์ SWOT (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค) ได้

จุดแข็ง (Strengths)

๑. เป็นองค์กรที่สามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๒. มีบุคลากรเพียงพอ และมีความรู้ ความสามารถ รวมถึงมีเครื่องและอุปกรณ์สนับสนุนการปฏิบัติงาน

๓. เป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดสามารถแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด

๔. เป็นแหล่งผลิตมันเทศ ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในเขตอำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น

๕. มีประเพณี ศิลปวัฒนธรรม เอกลักษณ์เฉพาะด้าน

จุดอ่อน (Weakness)

๑. งบประมาณไม่เพียงพอกับการแก้ไขปัญหาในท้องถิ่น

๒. การบริหารงบประมาณยังไม่สามารถกระจายงบประมาณเพื่อบริหารงานและการพัฒนา ได้

ครอบคลุมการ

พัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน

๓. การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อมในเขตชุมชนเพิ่มมากขึ้น ก่อให้เกิด

ปัญหามลภาวะต่อ

สุขภาพของประชาชน

๔. ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม เนื่องจากการใช้สารเคมีในภาคการเกษตรต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลานาน

๕. มีการเคลื่อนย้ายแรงงานสู่เขตเมือง ทำให้ขาดแคลนแรงงานด้านการเกษตร และมีผู้สูงอายุ และเด็กในหมู่บ้าน/ชุมชนมาก

๖. ผลผลิตและมูลค่าภาคเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ

โอกาส (Opportunity)

๑. นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น โดยสร้างดุลยภาพระหว่าง

กำกับดูแลและความเป็นอิสระของท้องถิ่นในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น

๒. นโยบายรัฐบาลในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ OTOP ให้แต่ละชุมชน

๓. นโยบายรัฐบาลสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

๔. สามารถใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาสินค้าชุมชนสู่ระดับสากล

อุปสรรค (Threats)

๑. ดัชนีบ่งชี้ของปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง ปัญหาสิ่งแวดล้อมและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ

๒. ภัยธรรมชาติที่รุนแรงและถี่ขึ้นผ่านสื่อต่างๆ โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต ทำให้มีปัญหาดังกล่าว เช่น ดินถล่ม เล่นการพนัน และมีพฤติกรรมบริโภคเปลี่ยนแปลง ไป ส่งผลต่อสุขภาพอนามัย เช่น โรคอ้วน ความดัน โรคหัวใจ

๓. ปัญหาโรคระบาด ทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีพ และการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมที่ต้องพึ่งพาธรรมชาติ

